

Introitus:

Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. Žalm 48:10

Čtení ze Staré smlouvy, ze žalmu 48:

2 Veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný ve městě našeho Boha, na své svaté hoře. 3 Krásně se vypíná k potěše celé země Sijónská hora, ten nejzazší Sever, sídlo velkého Krále. 4 Bůh v jeho palácích proslul jako hrad nedobytný. 5 Hle, když se králové uhlavili a přitáhli spolu, 6 sotva je spatřili, strnuli, děsem se rozutekli. 7 Zachvátilo je tam úzkostné chvění, náhlá křeč jako tu, která rodí. 8 Větre od východu tříštíš taršíské lodě. 9 O čem jsme slyšali, to jsme uviděli ve městě Hospodina zástupů, ve městě našeho Boha: až navěky je Bůh činí pevným. -Sela- 10 Na mysli nám tane tvé milosrdenství, Bože, zde, uprostřed tvého chrámu. 11 Jak tvé jméno, Bože, tak i tvoje chvála zní až do končin země. Tvá pravice je plná spravedlnosti. 12 Raduje se hora Sijón, jásají judské dcery nad tím, jak soudíš. 13 Obejděte Sijón, vydejte se kolem spočítat jeho věže. 14 Pozorně si povšimněte valů, jeho paláce si prohlédněte a příštímu pokolení vyprávějte: 15 „Tento Bůh je Bůh náš navěky a navždy; on sám nás povede věčně.“

Čtení z Evangelia Matoušova, 7. kapitoly, veršů 15. až 23:

15 Strážte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. 16 Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízíte z trní hrozny nebo z bodláků fíky? 17 Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. 18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. 19 Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně. 20 A tak je poznáte po jejich ovoci.

21 Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. 22 Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ 23 A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘

Ano a nebo Ne

Řekněte nám to rovnou! Proč po nás chcete, abychom četli Bibli a přemýšleli? Je to jasné. Ano a nebo Ne! Křesťanství je tak jednoduché!

Omyl. Nic a zvláště křesťanství není jednoduché! A taky proto, že zjednodušovat, to se prostě nedělá. Nebo dělá a vypadá to jako knížky jakéhosi Joshuy Harrise, který v devadesátých letech říkal jednoduché rady (*I Kissed Dating Goodbye*, 1997; česky *S nikým nechodím a nejsem cvok*, 2016). Jenže: Před pár dny Joshua Harris obrátil a řekl, že velice lituje toho, co tehdy říkal. Vše bere zpět a velmi lituje všeho, co tehdy říkal. A že by se měly knihy přestat vydávat. Dokonce dnes říká, že vlastně není křesťan.¹ Vidíte? A jak si s tím má obyčejný kluk a nebo děvče poradit?

Neměly by se udělovat jednoduché rady. A stejně tak je to se mnou. Budu říkat absolutní věci a pak umřu a nebo selžu a pak vás klidně nechám samotné, bez vyvinuté schopnosti hledat a rozlišovat. Vše vypadalo tak jasné a tak jednoduché! A najednou máme zmatek. Jakkoli s bratrem Harrisem mám soucit a nesoudím jej, musím říci, že vyslovovat jednoduché rady není vůbec moudré. Měl by nejenom zastavit produkci své knihy, ale začít pomalu splácet na nějakou charitu to, co na knize vydělal.

Ale, abychom byli upřímní, alespoň někteří z nás jsme vyrostli v církvi, která si byla jista spasením. Když jsi prožil obrácení a znovuzrození, je všechno jasné. Můžeš být klidný. Když jsi přišel k nám od katolíků či od komunistů (obojí bylo stejné) a uvěřil jsi v Pána Ježíše, téměř jsi se nemusel o nic starat, jen chodit s námi do shromáždění a účastnit se našeho společného života. No, a bylo to jasné: Máš jistotu spasení. Věř bez výhrad všemu, co říkáme, a nepochybuji. A stačil pak jeden záchrán a mnozí se ztratili, protože svět byl daleko komplikovanější, než čekali...

¹ Viz třeba: <https://www.krestandnes.cz/autor-popularni-knihy-o-chozeni-jiz-neni-krestanem/?fbclid=IwAR3idFX8SQQmnQhqtFh3ul5yvh6yB6-9tJCetGaDKKYt564yM8g1qdsNzI0> Abych mu věřil, potřeboval bych, aby také vrátil všechny peníze, které na takových knihách vydělal, nebo spíše, aby je začal splácet na charitu či kam. Nebyl věrohodný tehdy a není zřejmě ani teď.

Ale my si máme a *musíme* vybrat mezi dobrým a zlým. Jednoduché to nebude! A k tomu jsou v evangeliu dva obrazy, jeden živočišný a druhý rostlinný. Vlíčí plemeno a ovocný strom. Oba ty obrazy spojuje výsledek, kterému biblický text říká *ovoce*. Vlci přece nemají ovoce! V přeneseném slova smyslu ale mají! Jsou *plodem*, *potomkem* šelmy, dědicové žravosti. Nemohou si pomoci, jsou následovníci svého rodu. Šedesát šest způsobů užití slova *ovoce* v Bibli dává šanci na dobré pochopení. Každý z nás máme a budeme mít své ovoce. I to ovoce rostlinného světa samo není trvalé, ale má *trvalý účinek*. Zraje, aby mohlo předat život. Má v sobě semena jako nositele genetických informací, která dovedou po dlouho dobu spát, než vyklíčí. A tak jak v tom rostlinném, ale i v lidském světě.

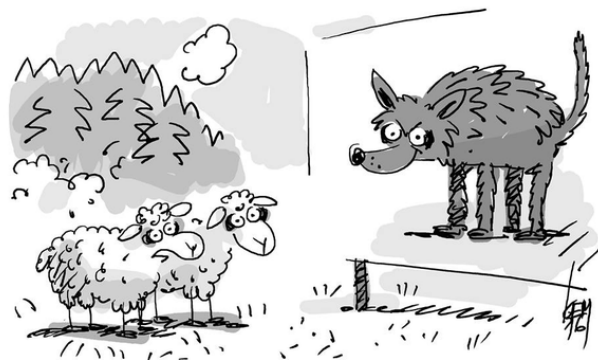
Rychlá námitka: „Ale to přece nejde! Vybrat si mezi dobrým a zlým!“ Nikdo z nás přece není úplně zlý a žádný úplně dobrý ještě nevyrostl! ² „My vlci vám rozumíme. Vždyť v každém vlkovi je kus ovečky!“ říká Miroslav Kemel. „Já jsem to přece myslel dobře!“ Vybaví se vám možná mnoho obrazů mužů a žen, kteří zničili, co mohli a stejně stojí nasupeně s rukama v bok s pocitem, že oběti jsou přece oni. Všechno, co udělali, dělali přece pro dobro svých dětí a svého okolí. Co všechno zaplatili, zařídili! A nikdo je nechápe! Nečekejte, že se takový člověk skloní k pokání ve smyslu změny myšlení. Že se obrátí a začne se ptát.

A jak jinak tedy?! Půjďme podél těch dvou obrazů. Pán Ježíš nám radí, jak jednat. Ví, že zlo se maskuje. Mnohé z politických, finančních činů jsou vlastně maskovací hry. I vlk je tu dobře maskovaný! Hraje si na svou oběť! Ale jak poznat dobře maskovaného? Nedá se to nějak dopředu? Bylo by to bezpečnější, než poznat skutečnost až podle roztrhaných ovcí! Dá se to - podle charakteristických znaků. Planý strom, ten nikdy nepřinese fíky a poznáte podle trnů a podle bodláčů. Tedy podle charakteristického vzrůstu a běžných znaků poznáte predátora! A když je chceme vidět, jsme vycvičeni hledat a nerozhodovat se jen maně, bez přemýšlení, tak je najdeme. To je první velké ujištění této neděle: Pokud hledáte v tomto složitém světě dobro a naději, tak je určitě najdete. I kdyby ten vlk řečnil jako ovečka, tak víš, že je to vlk. A věř tomu. Pokud budeš se svým Pánem hledat a budeš se orientovat podle znaků, které ti ukazuje, pokud nebudeš spěchat.

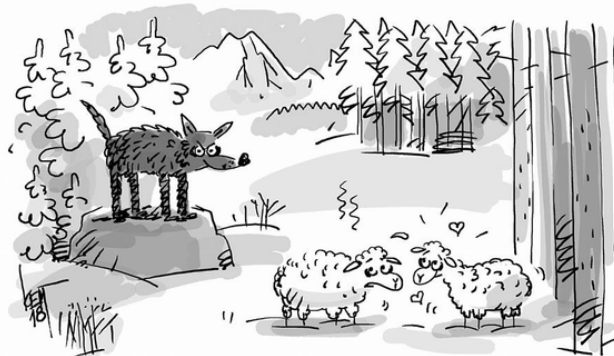
A k tomu nám Pán pomáhá ještě dvěma horizonty soudu. Všimli jste si? Je tu dvakrát užito: „poznáte po jejich ovoci.“ (7:16 a 20). Pán Bůh nám říká, že bude druhé sčítání. Jsou dva sčítací *exit pooly*. A ten druhý bude ve chvíli, kdy bude hořet oheň a bude se pálit plevel. Takže to první sčítání bylo podle ovoce, podle dočasných výsledků, což je

My vlci vám rozumíme. Vždyť v každém správném vlkovi je kus ovečky!

Asi ho budu volit. Ovce samozřejmě žere, ale slibuje, že u toho nebude mlaskat...

Jo, je to vynikající řečník. Ale stejně mám pocit, že nás chce jen ukecat, abychom se dali sežrat...

² 24. ledna 2019 šel do našich kin film Ovečky a vlci. Spojením sil a týmovou prací *socializovaných* černých vlků a ovčího světa se podařilo zabránit katastrofě, viz: <https://www.youtube.com/watch?v=EuEFyypz1JU>. Krásná iluze, která asi vychází z indiánského přísloví: „V každém člověku je černý a bílý vlk. Dítě se zeptá: Které zvíře budeš krmít?“

čas od času. Ale přece jen i tam se už dá seznat, zda je to ovoce dobré či zlé, zda Ano a nebo Ne. Podle toho ovoce se určitě dá poznat, zda je strom dobrý. A pak je druhé sčítání podle toho, že je nad původcem zla vysloven a proveden soud. Jednou budete poznávat vy s mou pomocí a podruhé budu poznávat já (říká Pán) a vy pak se mnou...

Připojme ještě ten zdánlivě nesouvisející oddíl (7:21-23). Jsou a budou lidé, kteří dají na první pohled: „No, co!? Mám správnou terminologii, říkám Pánu Bohu přece správně „Pane, Pane“, tak co - proč mne nechcete pustit do do nebeského království?“ Ano. Zcela překvapivě nevejde do království nebeského. Podle Ježíše vejde ten, kdo činí vůli jeho Otce v nebesích...

A Ježíš říká, že se budou lidé domáhat jednoduchých hledisek až do konce: „Pane, Pane, to není fér! Což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?“ Jako by říkali: „Co z toho děláš za složitosti?!“ A Ježíš říká: „Tedy jim prohlásím: „Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“ (7:23)

Jsou tedy dva termíny soudu, dva časy poznání ovoce. A já jsem přesvědčen, že Pán Ježíš uvádí ten druhý termín, ten budoucí soud, ještě ještě z jednoho důvodu: Pokud je druhý termín, pak se s tím životem dá ještě něco dělat. Proto mám evangelium rád a jsem křesťanem, protože evangelium není jen chladným a jednoduchým receptem na Ano a Ne - jako za Joshuy Harrise - ale je tu ještě možnost s lidským životem pracovat. To je druhé velké povzbuzení této neděle.

Pro každého, kdo už teď o sobě už ví, že je vlkem a nebo vlčicí. Pro ty, kdo už o sobě ví, že je plný trnů a bodláčí. Pro každého, kdo o sobě ví, že ze sebe nic nevymáčkne, protože ani nemůže. Pro každého, kdo za sebou nenechal nic moc a vlastně rozsápal a nechal a opustil mnohé. A víte, že stačí slovo... Myslím na ty, kteří se nikdy nenamočili v alkoholismu, drogách. Nikdy je nenapadlo být nevěrným či - vymyslete si něco zavrženíhodného... Myslím na ty vnějšně hodné, kteří rozbourají, co mohou, zradí v rukavičkách, podvedou; žijí jako sobci a nezajímají se o nitro toho, kdo je vedle... Pro ty je tahle zvěst o dvou termínech. A je plná naděje. Pro ty je ještě čas.

Nepotřebuji v nikom probouzet svědomí a kárat ho. Stejně by mne neposlouchal. Chci každého povzbudit, že nad genetikou je ještě Bůh a ten může všechno. A pro něj nic není pro něj tak milé, jako měnit lidské životy! Dal svého milého Syna, zasáhl až do centra lidské DNA. A díky tomu, můžeme na sobě pracovat! Amen!

Na cestu:

„A tak, bratři, jsme dlužní, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. 13 Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. 14 Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. 15 Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! 16 Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. 17 A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“ Římanům 8:12-17

Hybridní válka vlků s ovečkami... Na vině je nakonec ta hloupá ovce, nemusela být sežrána!

Tak ti ani nevím, jestli chceš ještě žít v tom světě agresivních oveč...

Máte nějaký argument, proč bych vás neměl sežrat? Jen upozorňuji, že řev není argument. Řev je projevem stáda...

...a teď si v rámci terapeutického výcviku vlci s beránkami ve dvojicích prohodí role...

Zatracená demokracie. Než si zvolí, kterou můžeme sežrat, tak asi pojdu hlady!